

הוא מראה דמות כבוד־יהוה ואראה ואפל על־פני ואשמע קול
מדבר: ס 1 ויאמר אלי בן־אדם עמד על־רגליך ואדבר אתך:

2 ותבא בי רוח כבאשר דבר אלי ותעמדני על־רגלי ואשמע את
מדבר אלי: פ

3 ויאמר אלי בן־אדם שולח אני אותך אל־בני ישראל אל־גוים
המורדים אשר מרדו־בי המה ואבותם פשעו בי עד־עצם היום
הזה: 4 והבנים קשי פנים וחזקי־לב אני שולח אותך אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם־ישמעו ואם־יחזלו כי בית
מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: פ

Vocabulary

Verse 28b

דמות noun: “likeness” (*BDB*, 198)

מראה noun: “vision”

Verse 1

עמד verb (*Qal* imperative ms): “stand”

לרג noun: “feet”

Verse 2

תעמד verb (*Hiphil*, *waw*-consecutive imperfect [past], 3fs w/ 1cs suffix): “it caused me to stand”

Syntax & Miscellaneous

- The use of two verbs fronted in a phrase separated by a *waw* as in verse 28, **ואראה ואפל**, can indicate one verbal idea: “Seeing I fell” or “Upon seeing, I fell.”
- The appositional expression **בן־אדם** is extremely common in the book of Ezekiel.

Verse 3

מורדים participle (mpl): “rebel” (*BDB*, 597)

מרד verb: “disobedient, rebel” (*BDB*, 597)

המה pronoun (3mpl): “they”

פשע “transgress” (*BDB*, 833)

היום הַיּוֹם idiomatic phrase: “on that very day”

Verse 4

קשי noun: “stubborn” (*BDB*, 904)

חזק noun: “harden”

Ezekiel 2:1-5

Verse 5

מַרְיָ noun: “rebellion” (*BDB*, 598)

חָדַל verb: “cease, desist”

Syntax & Misc.

Verse 3

- The disjunctive accent athnach, מְרִדּוֹבִי, denote the middle of the line and normally the end of a clause.

Verse 4

- The declaration phrase, כֹּה אָמַר אֲדַבֵּר יְהוָה, regularly indicates the initiation of a divine proclamation. Here it refers to this familiar idiom of divine prophetic speech.

Verse 5

- The repetition of אִם is understood as “whether...or not” or “either...or.”